

Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters NADO Vlaanderen

Zaak: [...]

Nummer: [...]

Beticht van: het plegen van een dopingpraktijk naar aanleiding van een autosportwedstrijd in [...] op [...] 2016, namelijk een inbreuk op artikel 6 en artikel 3, 3° van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald de weigering of het onvermogen zonder duidelijke verantwoording om een monster voor te leggen na de kennisgeving, vermeld in de toepasselijke antidopingregels.

Inzake: [...]

geboren: [...]

wonend: [...], Nederland.

1. De disciplinaire commissie nam kennis van:

- het aangetekend schrijven van 25 juli 2016 waarmee de sporter werd uitgenodigd om aanwezig te zijn op de zitting van de disciplinaire commissie van 23 augustus 2016;
- de overige (procedure)stukken van het dossier.

2. De sporter was niet aanwezig op de zitting en werd niet vertegenwoordigd door een arts of een advocaat.

3. Controlearts dr. Koen Bertels werd door NADO Vlaanderen belast met een dopingcontrole tijdens de [...] rally te [...], georganiseerd onder de overkoepelende federatie RACB.

De sporter, die breedtesporter is (art. 2, 13° Antidopingdecreet van 25 mei 2012), werd rechtsgeldig opgeroepen voor de dopingcontrole. De sporter ondertekende de kennisgeving van de oproeping.

Uit het verslag van de controlearts in het aanvullend formulier volgt dat de sporter zich aanvankelijk aanbood voor de dopingcontrole doch slechts een partieel monster kon afleveren en niet het voor dopingcontrole vereiste volume. De sporter werd erop gewezen dat hij zich opnieuw diende aan te bieden voor het vervolledigen van dit monster. De sporter daagde echter niet meer op, evenmin nadat hij door de controlearts op verschillende wijze, zij het tevergeefs, werd gecontacteerd.

Het niet afleveren van een volledig urinemonster staat in de gegeven omstandigheden gelijk met het zonder geldige redenen weigeren van een monsterneming.

De telastlegging is bewezen en is de sporter toerekenbaar en verwijtbaar.

4. Gelet op het bewijs van het feit te last gelegd aan de sporter en zoals hiervoor omschreven, dient de sporter een sanctie te worden opgelegd zoals voorzien door artikel 41, § 1 en 42, § 1, 2° Antidopingdecreet. Artikel 42, § 1, 2° Antidopingdecreet bepaalt voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 3° de volgende uitsluiting:

- a) vier jaar (tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing wat *in casu* niet wordt aangevoerd en wat niet het geval is;
- b) twee jaar uitsluiting indien de sporter heeft verzuimd zich aan een monstername te onderwerpen en kan aantonen dat het niet opzettelijk was.

De sporter ondertekende de kennisgeving en wist dat hij opgeroepen was voor dopingcontrole. Hij wist dat hij zich opnieuw moest aanbieden om het monster te vervolledigen. Hieruit volgt dat het zich niet meer aanbieden zich vereenzelvigd met een opzettelijke weigering.

De hierna bepaalde sanctie is evenredig met de ernst van deze dopingpraktijk; door een dopingcontrole te weigeren zet de sporter het systeem van controle op doping in de sport op de helling.

Op grond van artikel 23/2, 13de lid Antidopingdecreet wordt de duur van een voorlopige schorsing afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter wordt opgelegd of door hem wordt aanvaard. De commissie doet dit door de uitsluiting te doen aanvangen vanaf 28 mei 2016, drie dagen na het verzenden van de kennisgeving van de voorlopige schorsing voor deelname aan wedstrijden.

De hierna bepaalde uitsluiting slaat niet op de individuele sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter.

De hierna bijkomende administratieve geldboete wijst de sporter in het licht van de eerlijkheid van de sport eveneens op zijn plichten als sporter om de antidopingregels strikt na te leven.

**Op deze gronden, de disciplinaire commissie voor breedtesporters
Na beraad, en bij verstek,**

verklaart de sporter uitgesloten voor een periode van **vier jaar** voor de hiervoor te last gelegde en bewezen bevonden inbreuk, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en veroordeelt de sporter tot betaling van een administratieve geldboete van **2.000 euro**;

zegt dat deze uitsluiting **aanvangt op 28 mei 2016 en loopt tot en met 28 mei 2020** en legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, nl. ten belope van een bedrag van **500 euro**, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan.

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire commissie voor breedtesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

B. Meganck,
voorzitter

J. Ghooos
geneesheer-lid

J. Van den Berghe,
lid

en op de openbare zitting van 6 september 2016 uitgesproken door de voorzitter B. Meganck, met bijstand van mevrouw Heidi Colsoul, secretaris

B. Meganck, voorzitter

H.Colsoul